

16 éve csináltuk az első filmünket együtt, a *Vadlovak* már az ötödik. Jannak a '90-es évek végén az asszisztense voltam, vele inkább a képi szekvenciákat beszéljük át. Nélkülük nem tudnék természetfilmeket csinálni. Minden filmem az ő filmjük is, hiszen csapatmunkáról van szó.

• *Mi volt a legkomolyabb technikai kihívás a Vadlovak esetében?*

Azt gondoltam, hogy olyan technikai megoldásokat is meg tudok majd csinálni, ami máshol még nem sikerült. Szerettem volna beletenni két *Mátrixos bullet time* effektet, amikor fürdenek a darvak. Iszonyú sok energiát tettünk bele, de nem lett belőle semmi, mert megijedtek a madarak, hiába raktuk ki előre a felszerelést, hogy hozzászokjanak. Gyerekkori álmom volt, hogy éjjel a darvak közé merészkedjen az objektív. Ehhez egy speciális dobozt készítettünk a fahrtsínen mozgó kamerának, de a terepen soha nem akart működni. Bent persze soha nem volt vele gond...

• *A narrációt te szoktad írni?*

Általában én írom meg a narrációt angol nyelven, mert angolul tanultam szkriptírást, és ezt fordítottam le magyarra. Most nem így történt: magyarul írtam meg, de nem tetszett a végeredmény, ezért elkezdtem magyar regényeket olvasni, így akadt a kezembe Molnár T. Eszter *Stand-Up – Egy majdnem normális család 1.* című regénye, ami nagyon megtetszett. Fel is kerestem az írónőt, ami nem volt nehéz, mert kiderült, hogy a párom csoporttársa volt az egyetemen, és biológusként végzett. Remek volt vele együtt dolgozni, hiszen biológusként volt rálátása a témára, emiatt a jövőben is szeretnék majd együttműködni vele.

• *Volt olyan jelenet, amit nem a terepen vettetek fel?*

Csak egyetlen *timelapse*-es trükkfelvétel: a fűnövés, ami öt napig tart. Nyilván nem hagyja kint az ember öt napig a pusztaban a kamerákat és a lámpákat, ezért berendeztünk egy kis pajtát, így készült el ez a képsor. Még a kamilák *timelapse*-es kinyílását és becsukódását is a terepen vettük fel, csak a szél ellen védtük a virágokat egy apró folpakkos fallal, hogy ne remegjenek a felgyorsított felvételen. Semmilyen más engedményt nem tettünk, minden teljesen hiteles a filmben. Nincsenek benne stúdióképek, és erre nagyon büszke vagyok.

• *A drónfelvételekhez remekül passzol a nagyzenekarra írt, improzálás filmzene. Mészsész a zenéről?*

Én hang- és zenemániás vagyok, mindig óriási hangsúlyt fektetek erre. Az volt az álmom, hogy nagyzenekar játssza fel a korábban Emmy-díjra is jelölt zeneszerző, Oliver Heuss által komponált zenét. Terveztünk filmzene koncerteket is a *Vadlovak*-hoz. A film végére pedig szerettem volna egy slágergyanús zenét, ehhez kértem fel Tövisházi Ambrust (Erik Sumo), aki szerintem remek dalt szerzett a filmhez. A vége főcímnak van már rádiós változata is, illetve jelenleg készül hozzá videóklip.

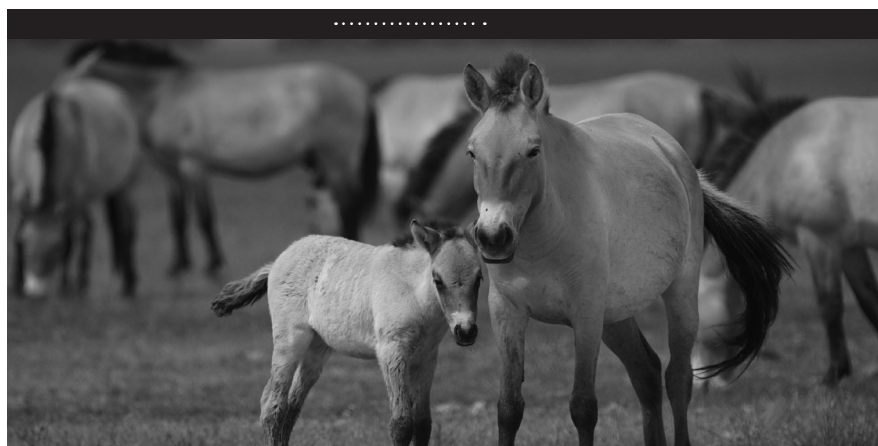
• *Mi lesz a következő projektet? Hány filmterved van?*

A világhírvény sajnos behatárolja a lehetőségeket, de van egy konkrét tervem, amit Svédországban fogok leforgatni. Egy személyes hangvételű darabról van szó a klímaváltozásról, amely azt vizsgálja majd, hogyan alakul át a természet és mely növény- és állatfajok lesznek a jelenség nyertesei és vesztesei. Van két magyar témám is, ezeket most fejlesztem, emiatt még nem árulnám el a részleteket..

Emellett szeretnék visszamenni Floridába is, mert bőven maradt még sztori arrafelé is. •

Török Zoltán:

Vadlovak – Hortobágyi mese

Vadlovak – Hortobágyi mese

Rendezte: **Török Zoltán**. Kép: **Jan Henriksson, Török Zoltán**. Vágó: **Hargittai László**. Zene: **Oliver Heuss**. Narrátor: **Pokorny Lia**. Gyártó: Gyártó: **Doclights NDR Naturfilm / Vadló Film Produkció**. Forgalmazó: **Mozinet**. 88 perc.

Török Zoltán több mint tíz éve a nemzetközi természetfilmes élvonal tagja, alkotásai ugyanúgy sikerrel szerepeltek a Discovery Channel vagy a National Geographic műsorán, mint a legrangosabb amerikai és európai természetfilmes szemlék versenyprogramjában. Az új évezred legnépszerűbb magyar természetfilmje, a *Vad Magyarország* (2011) után tíz évvel Török ismét visszatér a szülőföldjéhez, ezúttal azonban általános áttekintés helyett a *Vidrasors* (2007) és a *Lemming – A messi észak aprócska ura* (2017) alapvetését kombinálja: kiemel egy állatfajt és nevesíti a főszereplő állatot. A hortobágyi Pentezugban Pokorny Lia narrálásában ismerkedhetünk meg a Przsevalszkij-lovak (vagy mongol vadlovak) mindennapi életével a tavasszal megszülető Cseppke nevű kiscsikó és családja perspektíváján keresztül. A hároméves, nemzetközi koprodukciós forgatásból egy természeti ciklusnyi sűrítményt kapunk tavaszit tavaszig a mocsaras-ligeterdős pusztában, ahol a flóra színváltozása mellett bemutatásra kerülnek a vidék többi, állandóan vagy csupán ideiglenesen ott tartózkodó állatai is a nyúltól a rókán át a különféle madárfajokig. A látványvilág még impozánsabb, mint a *Vad Magyarország* esetében: nagyzenekari tételekkel megtámogatott, gyönyörűséges drónfelvételek, *time lapse* videók és narrált életképek váltakoznak, amelyek nem nélkülözik a kielezett drámai pillanatokat sem. A *Vadlovak – Hortobágyi mese* Török első valóban egészestés (60 perc helyett közel másfél órá) természetfilmje, amely egyértelműen nem kisképernyőre, hanem gyöngyvásznonra lett megálmodva. Amennyiben a filmszínházak újraindítása ezt megengedi, a *Vadlovak*nak jó esélye van arra, hogy megismételje a *Vad Magyarország* példa nélkül álló természetfilmes sikertörténetét.

TESZÁR DÁVID